

Kære xxx .

Du er kommet så langt i din udvikling. Jonas og jeg har besluttet os for at tiden er kommet til du tager et skridt mere i den rigtige retning. Vi ved godt at det bliver rigtig svært, men vi ville aldrig give dig en opgave vi ikke tænkte du kunne mestre.

Du havde fra du kom et brændende ønske om at komme hjem og bo ved mor og far igen. Det lovede jeg dig at det ville ske. Vi har skabt en sikker base for dig på Perlen hvor du kan udvikle dig. Du er SÅ sej, og du har selv taget dit liv i dine hænder, mens vi har holdt vores under dig, så du kunne slappe af i at vi har dig hvis du falder.

Dit liv bliver meget nemmere når du kan almindelige ting. Den sidste ting du skal mestre er at spise selv.

Vi præsenterede dig for det i går de 2 veje vi kunne gå. 1. du vælger et måltid hver dag hvor vi ikke smager.

2. Vi spiser parallelt. Dvs. vi spiser dets amme som dig, men vi smager ikke.

Du blev rigtig nervøs, sur og ked af det. Vi forstår at det er svært at blive presset. MEN xxx VI HAR DIG!!!

Vi lavede et delmål som blev at vi spiser parallelt til eftermiddagsmad som start.

Du kan godt, vi ved det. Du bliver SÅ stolt når det lykkedes.

- Når du kan spise selv vil du kunne få madpakke med i skole.
- Ville du selv kunne tage med i køleskabet hvis du er sulten
- Tage på date med en kæreste (uden jeg skal med)
- Tage på legeaftaler hvis man kan spise hos dem

Alt sammen ting du glæder dig til. Vi ser dig xxx og vi vil gerne hjælpe dig til det liv du drømmer om.

Stort kram fra Jonas og Jannie